KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 9.10.2003
KOM(2003) 588 endelig

2003/0228 (CNS)

Forslag

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af protokollen til Barcelona-konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening om samarbejde om forebyggelse af forurening fra skibe og bekæmpelse af forurening af Middelhavet i tilfælde af kritiske situationer

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Det Europæiske Fællesskab er kontraherende part i Barcelona-konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening (Barcelona-konventionen)[1]. Fællesskabet har i forbindelse med konventionen ligeledes indgået følgende protokoller: protokollen om forebyggelse af forurening af Middelhavet ved dumpning fra skibe og luftfartøjer[2], protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening[3], protokollen om særligt beskyttede områder og den biologiske mangfoldighed i Middelhavet[4], protokollen om samarbejde om bekæmpelse af forurening af Middelhavet med olie og andre skadelige stoffer i tilfælde af kritiske situationer (protokollen om nødsituationer)[5].

I forbindelse med revisionen og forbedringen af de juridiske instrumenter i handlingsplanen i 1997 vedtog de kontraherende parter til Barcelona-konventionen en resolution om en regional strategi til forebyggelse af forurening af havmiljøet forårsaget af skibe. Resolutionen omfattede bl.a. en beslutning om at ændre protokollen om nødsituationer. Det var hensigten at udvide aftalens anvendelsesområde fra blot at omhandle samarbejde om håndtering af forureningshændelser til også at omfatte samarbejde med henblik på at forebygge, begrænse og bekæmpe forurening.

På grundlag af en ekspertgruppes forberedende arbejde og i lyset af den innovation, der prægede de foreslåede ændringer, nåede parterne til konventionen på deres 12. møde i partskonferencen (COP), afholdt den 14.-17. november 2001 i Monaco, til enighed om at udarbejde en ny protokol. COP viderefører ikke forhandlingerne om udkastet, men anmodede i stedet sekretariatet om at færdiggøre teksten og tilrettelægge en ny ekspertgennemgang afholdt umiddelbart forud for de befuldmægtigedes konference. Eksperternes møde blev afholdt i Malta den 20.-22. januar 2002 og de befuldmægtigedes konference med henblik på undertegnelse af protokollen blev afholdt den 24.-25. januar 2002.

Den 15. januar 2002 forelagde Kommissionen Rådet et forslag om undertegnelse af protokollen[6] med forbehold af, at den endelige tekst var i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen på området. Forslaget indeholdt tekstudkastet, som det forelå på dette tidspunkt, i en udgave, der tydeliggjorde alle nylige ændringer og de udestående punkter. Da den endelige tekst ikke lå fast, gjorde Kommissionen udtrykkeligt opmærksom på, at den under de afsluttende forhandlinger fortsat ville presse på for at få indføjet EF-lovgivningens nye elementer om sikkerhed til søs og forebyggelse af havforurening.

På grundlag af fuldmagten undertegnet af formanden for Rådet den 21. januar 2002 undertegnede Det Europæiske Fællesskab protokollen på de befuldmægtigedes konference i Malta den 25. januar 2002. Samme dag blev den også undertegnet af 14 middelhavslande, herunder 4 EU-medlemsstater der er parter i konventionen. Den er efterfølgende blevet undertegnet af yderligere én part og ratificeret af Monaco (den 3. april 2002), Malta (den 18. februar 2003), Tyrkiet (den 20. maj 2003), Frankrig (den 2. juli 2003) og Kroatien (den 9. juli 2003). Protokollen træder i kraft, når 6 ratifikationer er anmeldt til depositarlandet.

---

1 Afgørelse 77/585/EØF ændret ved afgørelse 99/802/EF, EFT L 322 af 14.12.1999.
2 Afgørelse 77/585/EØF ændret ved afgørelse 99/802/EF, EFT L 322 af 14.12.1999.
3 Afgørelse 83/101/EØF ændret ved afgørelse 99/801/EF, EFT L 322 af 14.12.1999.
4 Afgørelse 99/800/EF, EFT L 322 af 14.12.1999.
5 Afgørelse 81/420/EØF, EFT L 162 af 19.6.1981.
6 KOM(2002) 11 endelig.

Som der blev anmodet om i forbindelse med Rådets behandling af forslaget om undertegnelse af protokollen, påpegede Fællesskabets repræsentanter på de befuldmægtigedes konference de institutionelle vanskeligheder for EU, der forårsages af, at forhandlingerne om Barcelona-konventionens juridiske dokumenter føres umiddelbart forud for undertegnelsen. Fællesskabet blev støttet af andre delegationer, og sekretariatet indvilligede i at overveje andre arbejdsmetoder fremover.

Endvidere lykkedes det Fællesskabet i forbindelse med de afsluttende forhandlinger at opnå betydelige fremskridt vedrørende de udestående spørgsmål om indføjelse af EF-lovgivningens nye elementer om sikkerhed til søs og forebyggelse af havforurening:

– En styrkelse af ordlyden af de to artikler, som er fremhævet i Kommissionens forslag til afgørelse om undertegnelse (artikel 9, stk. 2 og artikel 11, stk. 3, i den undertegnede tekst). To af de forpligtelser, der er pålagt hver part, er dermed ikke begrænset til at fastsætte, at kaptajnerne på de skibe, som fører dens flag, skal træffe visse foranstaltninger. I stedet skal hver part også træffe egnede foranstaltninger for at sikre, at kaptajnen på ethvert skib, som sejler i partens territorialfarvand, opfylder de samme forpligtelser.

– Der blev også gjort fremskridt vedrørende artikel 14, stk. 1, så denne i højere grad afspejler EF-lovgivningen om modtagefaciliteter i havne i henseende til affaldshåndtering.

– Fællesskabets rolle i gennemførelsen af internationale standarder for sikkerhed til søs blev udtrykkeligt anerkendt i protokollens præambel.

Som følge af forhandlingerne blev der af klarhedshensyn ændret et antal andre punkter i forhold til den udgave, som Rådet tidligere behandlede. Eksempel blev protokollens noget omstændelige titel afkortet.

Den endelige tekst er i vidt omfang inspireret af EF-lovgivningen, men idet protokollen er et resultat af multilaterale forhandlinger, rummer den på undertegnelsestidspunktet ikke alle kravene i vores lovgivning. Desuden har Fællesskabet siden undertegnelsen af protokollen og efter Prestige-ulykken videreført sine bestræbelser på at styrke og øge indsatsen for at forebygge og bekæmpe forurening fra skibe[7]. På nuværende tidspunkt er EF-lovgivningen dermed strengere end protokollens krav. Der er udtrykkeligt taget højde for denne situation i protokollens artikel 20, hvorigennem parterne har ret til at vedtage strengere, relevante, interne foranstaltninger eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med den internationale ret på de områder, som protokollen dækker.

Protokollen er derfor fuldt ud i overensstemmelse med såvel den gældende EF-lovgivning som den lovgivning, der forberedes. Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af protokollen for at sikre, at sammenhængen med den relevante EF-lovgivning fortsat består.

I betragtning af ovenstående bør Fællesskabet ratificere protokollen om samarbejde om forebyggelse af forurening fra skibe og bekæmpelse af forurening af Middelhavet i tilfælde af kritiske situationer.

---

[7] Der bør navnlig lægges mærke til, at der er indført strengere regler for havnestatskontrol, og til initiativerne vedrørende nødhavne og forbud mod transport af svære olier i enkeltskrogede tankskibe.

2003/0228 (CNS)

Forslag

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af protokollen til Barcelona-konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening om samarbejde om forebyggelse af forurening fra skibe og bekæmpelse af forurening af Middelhavet i tilfælde af kritiske situationer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[8],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[9], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 174 skal Fællesskabets politik på miljøområdet blandt andet bidrage til forfølgelse af målene vedrørende bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten samt fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

(2) Fællesskabet er kontraherende part i konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening (Barcelona-konventionen), som Rådet har godkendt med afgørelse 77/585/EØF[10], samt dennes 1995-udgave, der er godkendt med Rådets afgørelse 99/802/EF[11]. Fællesskabet er også kontraherende part i fire protokoller til Barcelona-konventionen, herunder protokollen om samarbejde om bekæmpelse af forurening af Middelhavet med olie og andre skadelige stoffer i tilfælde af kritiske situationer, som Rådet har godkendt med afgørelse 81/420/EØF [12].

(3) Kommissionen deltog på Fællesskabets vegne i forhandlingerne om protokollen om samarbejde om forebyggelse af forurening fra skibe og bekæmpelse af forurening af Middelhavet i tilfælde af kritiske situationer på basis af de forhandlingsdirektiver, den modtog fra Rådet den 25. januar 2000.

(4) Den 25. januar 2002 i Malta undertegnede Fællesskabet denne protokol.

(5) Med denne protokol ajourføres de juridiske instrumenter i Barcelona-konventionen med henblik på at indføje samarbejde om forebyggelse af forurening fra skibe, at

---

8 EUT C , , s. .
9 EUT C , , s. .
10 EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1.
11 EFT L 322 af 14.12.1999, s. 32.
12 EFT L 162 af 19.06.1981, s. 4

effektivisere samarbejdet om imødegåelse af forureningshændelser og at fremme gennemførelsen af den gældende internationale regulering.

(6) Protokollen indeholder de nødvendige bestemmelser for at undgå modstrid med gældende fællesskabslovgivning eller fællesskabslovgivning, der er ved at blive vedtaget, på de områder, protokollen dækker.

(7) Fællesskabet bør ratificere denne protokol -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen til Barcelona-konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening vedrørende samarbejde om forebyggelse af forurening fra skibe og bekæmpelse af forurening af Middelhavet i tilfælde af kritiske situationer, herefter benævnt "protokollen", godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Fællesskabets vegne at deponere ratifikationsinstrumentet for protokollen hos den spanske regering i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte protokols artikel 23.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

RÅDETS FORORDNING

PROTOKOLLEN OM SAMARBEJDE OM FOREBYGGELSE AF FORURENING FRA SKIBE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING AF MIDDELHAVET I TILFÆLDE AF KRITISKE SITUATIONER

De kontraherende parter i denne protokol,

som er parter i konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening, der blev vedtaget i Barcelona den 16. februar 1976 og ændret den 10. juni 1995,

som ønsker at gennemføre artikel 6 og 9 i den nævnte konvention,

som erkender, at en alvorlig forurening af havet med olie og med skadelige og potentielt farlige stoffer eller truslen om en sådan forurening i Middelhavsområdet kan frembyde en fare for Middelhavets kyststater og for havmiljøet,

som er af den opfattelse, at det er nødvendigt, at alle Middelhavets kyststater samarbejder om forebyggelse af forurening fra skibe og imødegåelse af forureningshændelser, uanset forureningens oprindelse,

som ligeledes erkender Den Internationale Søfartsorganisations rolle og vigtigheden af at samarbejde inden for rammerne af denne organisation, navnlig med henblik på at fremme vedtagelsen og udviklingen af internationale regler og standarder, som tager sigte på at forebygge, begrænse og bekæmpe forurening af havmiljøet forårsaget af skibe,

som fremhæver den indsats, som Middelhavets kyststater har gjort for at gennemføre disse internationale regler og standarder,

som desuden anerkender Det Europæiske Fællesskabs bidrag til gennemførelsen af internationale standarder for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe,

som også erkender, at det er vigtigt at samarbejde i Middelhavsområdet for at fremme gennemførelsen af den internationale regulering om forebyggelse, begrænsning og bekæmpelse af forurening af havmiljøet forårsaget af skibe,

som endelig erkender, at det er vigtigt at yde en hurtig og effektiv indsats på nationalt, subregionalt og regionalt plan for at indføre beredskabsforanstaltninger til bekæmpelse af forurening af havmiljøet eller til imødegåelse af truslen om en sådan forurening,

som anvender forsigtighedsprincippet, princippet om, at forureneren betaler, ordningen med vurdering af virkningen på miljøet, den bedste tilgængelige teknologi og den bedste miljøpraksis, som fastsat i artikel 4 i konventionen,

som har in mente de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers konvention om havret, der blev vedtaget i Montego Bay den 10. december 1982, som er i kraft, og hvori mange af Middelhavets kyststater og Det Europæiske Fællesskab er parter,

som er opmærksomme på de internationale konventioner om bl.a. sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening fra skibe, beredskab og bekæmpelse i tilfælde af forureningshændelser samt ansvar og erstatning for skader som følge af forurening,

som ønsker at udvikle den gensidige bistand og samarbejdet om forebyggelse og bekæmpelse af forurening,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

DEFINITIONER

I denne protokol forstås ved:

a) "Konventionen": konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening, som blev vedtaget i Barcelona den 16. februar 1976 og ændret den 10. juni 1995;

b) "Forureningshændelse": en begivenhed eller en række begivenheder af samme oprindelse, der medfører eller kan medføre udtømning af olie og/eller skadelige og potentielt farlige stoffer, og som udgør en faktisk eller sandsynlig trussel mod en eller flere staters havmiljø eller kyststrækning eller dermed forbundne interesser og kræver øjeblikkelig indgriben eller andre øjeblikkelige modforanstaltninger;

c) "Skadelige og potentielt farlige stoffer": ethvert stof bortset fra olie, som, hvis det tilføres havmiljøet, kan bringe menneskers sundhed i fare, skade levende ressourcer og havets flora og fauna, ødelægge områdernes rekreative værdier eller være til hinder for anden retmæssig udnyttelse af havet;

d) "Dermed forbundne interesser": en direkte berørt eller truet kyststats interesser, som bl.a. har tilknytning til:

   i) maritime aktiviteter ved kyster, i havne eller i flodmundinger, herunder fiskeri;

   ii) det pågældende områdes historiske og turistmæssige værdi, herunder mulighederne for vandsport og andre rekreative aktiviteter;

   iii) kystbefolkningernes sundhed;

   iv) områdets kulturelle, æstetiske, videnskabelige og pædagogiske værdi;

   v) bevarelse af den biologiske mangfoldighed og bæredygtig udnyttelse af havets og kysternes levende ressourcer;

e) "International regulering": regler, der tager sigte på forebyggelse, begrænsning og bekæmpelse af forurening af havmiljøet forårsaget af skibe, og som er vedtaget på internationalt plan i overensstemmelse med international ret inden for rammerne af De Forenede Nationers særorganisationer, navnlig Den Internationale Søfartsorganisation;

f) "Regionalcentret": "Regional Marine Pollution Emergency Response Centre for the Mediterranean Sea" (REMPEC), som blev oprettet ved resolution nr. 7, der blev vedtaget af de befuldmægtigede for Middelhavsområdets kyststater på deres konference i Barcelona den 9. februar 1976 om beskyttelse af Middelhavet, og administreres af Den Internationale Søfartsorganisation og De Forenede Nationers miljøprogram, og hvis mål og opgaver er defineret af de kontraherende parter i konventionen.

Artikel 2

PROTOKOLLENS ANVENDELSESOMRÅDE

Denne protokols anvendelsesområde er Middelhavsområdet, således som det er defineret i artikel 1 i konventionen.

Artikel 3

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. Parterne samarbejder om:

   a) gennemførelsen af den internationale regulering vedrørende forebyggelse, begrænsning og bekæmpelse af forurening af havmiljøet forårsaget af skibe;

   b) iværksættelsen af alle nødvendige foranstaltninger i tilfælde af en forureningshændelse.

2. Parterne skal i samarbejdet tage hensyn til eventuel deltagelse af de lokale myndigheder, ikke statslige organisationer og samfundsøkonomiske aktører.

3. Parterne anvender denne protokol uden at krænke de andre parters eller staters suverænitet og jurisdiktion. Enhver handling, som en part foretager i henhold til denne protokol, skal være i overensstemmelse med international ret.

Artikel 4

BEREDSKABSPLANER OG ANDRE MIDLER TIL FOREBYGGELSE OG IMØDEGÅELSE AF FORURENINGSHÆNDELSER

1. Parterne bestræber sig på, enten hver for sig eller på bilateralt eller multilateralt plan, at opretholde og fremme beredskabsplaner og andre midler til forebyggelse og imødegåelse af forureningshændelser. Disse midler omfatter bl.a. udstyr, skibe, luftfartøjer og personel til gennemførelse af operationer i kritiske situationer, eventuelt indførelse af relevant lovgivning, udvidelse eller styrkelse af parternes kapacitet til at imødegå forureningshændelser og udpegning af den eller de nationale myndigheder, som er ansvarlige for gennemførelsen af denne protokol.

2. Parterne træffer endvidere foranstaltninger i henhold til international ret med henblik på at forebygge forurening af Middelhavsområdet hidrørende fra skibe og for i deres egenskab af flagstater, havnestater og kyststater at sikre en effektiv gennemførelse i dette område af de relevante internationale konventioner samt af deres relevante

lovgivning. Parterne skal sikre, at de har kapacitet til at gennemføre sådanne internationale konventioner, og kan samarbejde om gennemførelsen heraf på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler.

3. Parterne informerer hvert andet år Regionalcentret om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på gennemførelsen af denne artikel. Regionalcentret forelægger parterne en rapport på grundlag af de modtagne oplysninger.

Artikel 5

OVERVÅGNING

Parterne udvikler og gennemfører, enten hver for sig eller på bilateralt eller multilateralt plan, overvågningsaktiviteter i Middelhavsområdet for at forebygge, opspore og bekæmpe forurening og sikre overholdelsen af den relevante internationale regulering.

Artikel 6

SAMARBEJDE UNDER BJÆRGNINGS- OG OPSAMLINGSOPERATIONER

I tilfælde af overbordkastning eller nedstyrtning i havet af skadelige og potentielt farlige stoffer i kolli, herunder i containere, transportable tanke, lastvogne, jernbanevogne eller skibslægtere, skal parterne i videst muligt omfang samarbejde om opsamlingen af de nævnte kolli og stoffer for at forebygge eller mindske faren for havmiljøet og kystmiljøet.

Artikel 7

FORMIDLING OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. Parterne forpligter sig til at oplyse de andre parter om:

   a) den nationale organisation eller de nationale myndigheder, som har ansvaret for bekæmpelsen af forurening af havet med olie og med skadelige og potentielt farlige stoffer;

   b) de kompetente nationale myndigheder, som er ansvarlige for modtagelsen af oplysninger om forurening af havet med olie og med skadelige og potentielt farlige stoffer og for behandlingen af spørgsmål vedrørende gensidig bistand mellem parterne;

   c) de nationale myndigheder, der er bemyndigede til at handle på statens vegne i sager vedrørende gensidig bistand og samarbejde mellem parterne;

   d) den organisation eller de nationale myndigheder, som er ansvarlige for gennemførelsen af artikel 4, stk. 2, navnlig de myndigheder, der er ansvarlige for henholdsvis gennemførelsen af internationale konventioner på området og andre relevante bestemmelser, for modtagefaciliteter i havne og for overvågningen af ulovlige udtømninger i henhold til MARPOL-konventionen 73/78;

   e) sin lovgivning og andre bestemmelser, som har direkte indvirkning på beredskabet og bekæmpelsen af forurening af havet med olie og med skadelige eller potentielt farlige stoffer;

f) nye metoder til forebyggelse af forurening af havet med olie og med skadelige og potentielt farlige stoffer, nye midler til bekæmpelse af forurening og nye overvågningsteknologier samt udvikling af relevante forskningsprogrammer.

2. De parter, som har aftalt at udveksle disse oplysninger direkte, skal meddele dem til Regionalcentret. Sidstnævnte videregiver oplysningerne til de øvrige parter og, under forudsætning af gensidighed, til de Middelhavskyststater, som ikke er parter i denne protokol.

3. De parter, som har indgået bilaterale eller multilaterale aftaler i henhold til denne protokol, underretter Regionalcentret herom, hvorefter dette videregiver oplysningen til de øvrige parter.

Artikel 8

INDBERETNING AF FORURENINGSHÆNDELSER

Parterne forpligter sig til at koordinere anvendelsen af de kommunikationsmidler, som de råder over, for at sikre, at alle vigtige rapporter og oplysninger om forureningshændelser modtages, videregives og udbredes med den fornødne pålidelighed og hurtighed. Regionalcentret udstyres med de nødvendige kommunikationsmidler for at kunne deltage i denne koordinerede indsats og navnlig for at udføre de opgaver, som det har fået pålagt ved artikel 12, stk. 2.

Artikel 9

INDBERETNINGSPROCEDURE

1. Parterne udsteder instrukser til kaptajnerne eller andre personer, som er ansvarlige for skibe, der fører deres flag, og til førerne af luftfartøjer, der er registreret på deres territorium, om på den efter omstændighederne hurtigste og mest hensigtsmæssige måde og i overensstemmelse med de indberetningsprocedurer, der måtte være fastsat i de gældende bestemmelser i de relevante internationale aftaler, at give dem selv samt den nærmeste kyststat meddelelse om:

   a) enhver hændelse, som medfører eller kan medføre udtømning af olie eller af skadelige og potentielt farlige stoffer;

   b) udslip af olie eller af skadelige og potentielt farlige stoffer, herunder dem der transporteres i kolli, som er observeret på havet, og som udgør en faktisk eller sandsynlig trussel for en eller flere parters havmiljø, kyster eller dermed forbundne interesser, samt udslippets karakteristika og omfang.

2. Parterne træffer passende foranstaltninger for at kaptajnen på skibe, der sejler i deres territorialfarvande, overholder forpligtelserne i stk. 1, litra a) og b), jf. dog protokollens artikel 20, og de kan med henblik herpå anmode Regionalcentret om hjælp hertil. De informerer Den Internationale Søfartsorganisation om de foranstaltninger, der er truffet.

3. Parterne udsteder endvidere instrukser til de personer, som er ansvarlige for søhavne eller håndteringsanlæg under deres jurisdiktion, om i overensstemmelse med gældende lovgivning at underrette dem om hændelser, som medfører eller kan medføre udtømning af olie eller af skadelige og potentielt farlige stoffer.

4. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklen, havbunden og dennes undergrund udsteder parterne instrukser til de personer, som er ansvarlige for offshore-anlæg under dens jurisdiktion, om på den efter omstændighederne hurtigste og mest hensigtsmæssige måde og efter de fremgangsmåder, de har foreskrevet, at underrette dem om hændelser, som medfører eller kan medføre udslip af olie eller af skadelige og potentielt farlige stoffer.

5. I stk. 1, 3 og 4 i nærværende artikel betyder "hændelse" enhver hændelse, der opfylder betingelserne i disse stykker, uanset om det drejer sig om en forureningshændelse eller ej.

6. I tilfælde af en forureningshændelse meddeles de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med stk. 1, 3 og 4, til Regionalcentret.

7. De i henhold til stk. 1, 3 og 4 indsamlede oplysninger meddeles øjeblikkeligt til de andre parter, som måtte være berørt af forureningshændelsen:

   a) enten af den part, som har modtaget disse oplysninger, direkte eller via Regionalcentret;

   b) eller af Regionalcentret.

Hvis parterne kommunikerer direkte med hinanden, informerer de Regionalcentret om de forholdsregler, de har truffet, hvorefter Regionalcentret videregiver oplysningerne til de øvrige parter.

8. Parterne benytter en standardformular, udformet efter fælles overenskomst på forslag af Regionalcentret, til indberetning af forureningshændelser i henhold til stk. 6 og 7 i denne artikel.

9. Hvis bestemmelserne i stk. 7 anvendes, er parterne ikke bundet af den i konventionens artikel 9, stk. 2, fastsatte forpligtelse.

Artikel 10

OPERATIONELLE FORANSTALTNINGER

1. Parter, der konfronteres med en forureningshændelse, skal:

   a) foretage de nødvendige vurderinger af forureningshændelsens art, omfang og mulige konsekvenser eller eventuelt typen og den omtrentlige mængde af olie eller af skadelige og potentielt farlige stoffer samt udslippets spredningsretning og -hastighed;

   b) træffe enhver foranstaltning, som kan forebygge, begrænse og så vidt muligt ophæve virkningerne af forureningshændelsen;

   c) straks underrette de parter, som måtte være berørt af forureningshændelsen, om disse vurderinger og om enhver foranstaltning, der er iværksat eller planlagt for at imødegå en sådan hændelse, og samtidig meddele disse oplysninger til Regionalcentret, som videregiver dem til de øvrige parter;

d) fortsætte med at holde øje med situationen så længe som muligt og indberette iagttagelserne i overensstemmelse med artikel 9.

2. Såfremt der iværksættes en aktion til bekæmpelse af forurening fra et skib, skal der træffes alle egnede og anvendelige foranstaltninger for at redde:

a) menneskeliv;

b) selve skibet, idet der samtidig tages skridt til at forebygge generelle miljøskader eller at begrænse dem til et minimum.

Parter, som iværksætter en sådan aktion, underretter Den Internationale Søfartsorganisation herom, enten direkte eller via Regionalcentret.

Artikel 11

BEREDSKABSFORANSTALTNINGER OM BORD PÅ SKIBE ELLER PÅ OFFSHORE-ANLÆG OG I HAVNE

1. Parterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de skibe, der fører dens flag, har en beredskabsplan om bord, som opfylder kravene i den relevante internationale regulering.

2. Parterne fastsætter, at kaptajnerne på de skibe, som fører deres flag, i tilfælde af en forurening følger procedurerne i skibets beredskabsplan, og at de på anmodning giver de berørte myndigheder udførlige oplysninger om skibet og dets last og om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 9, og samarbejder med de nævnte myndigheder.

3. Parterne træffer passende foranstaltninger for at kaptajnen på skibe, der sejler i deres territorialfarvande, overholder den i stk. 2 anførte forpligtelse, jf. dog protokollens artikel 20, og de kan med henblik herpå anmode Regionalcentret om hjælp hertil. De informerer Den Internationale Søfartsorganisation om de foranstaltninger, der er truffet.

4. Parterne fastsætter, at de myndigheder eller operatører med ansvar for søhavne og håndteringsanlæg under deres jurisdiktion, for hvilke de skønner det hensigtsmæssigt, har beredskabsplaner for forurening eller lignende ordninger, som er samordnet med den nationale ordning, jf. artikel 4, og godkendt i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat af de kompetente nationale myndigheder.

5. Parterne fastsætter, at de operatører, der er ansvarlige for offshore-anlæg under deres jurisdiktion, har en beredskabsplan til imødegåelse af forureningshændelser, og at den er samordnet med den nationale ordning, jf. artikel 4, og godkendt i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat af den kompetente nationale myndighed.

Artikel 12

ASSISTANCE

1. En part, som har behov for assistance til imødegåelse af en forureningshændelse, kan enten direkte eller via Regionalcentret anmode andre parter om assistance, idet der først og fremmest rettes opfordring til de parter, som kan tænkes at være berørt af forureningen. Denne assistance kan bl.a. omfatte råd fra eksperter og levering eller tilrådighedsstillelse af specialuddannet personel, produkter, udstyr og nautiske hjælpemidler til den berørte part. De parter, der modtager en sådan opfordring, udfolder de størst mulige bestræbelser for at yde assistance.

2. Hvis de parter, der er involveret i en forureningsbekæmpelsesaktion, ikke kan blive enige om, hvordan arbejdet skal organiseres, kan Regionalcentret med alle berørte parters samtykke koordinere de foranstaltninger, som de har iværksat.

3. I overensstemmelse med gældende internationale aftaler træffer parterne de juridiske eller administrative foranstaltninger, der er nødvendige for at lette:

   a) ankomsten til, anvendelsen på og afgangen fra deres territorium af skibe, luftfartøjer og andre transportmidler, som deltager i indsatsen mod en forureningshændelse eller transporterer personel, last, produkter og materiel til brug for indsatsen mod en sådan hændelse, og

   b) hurtig transport af personel, last, produkter og materiel, jf. litra a), til, på og fra deres territorium.

Artikel 13

GODTGØRELSE AF OMKOSTNINGERNE VED YDELSE AF ASSISTANCE

1. Medmindre parterne på forhånd har indgået bilaterale eller multilaterale aftaler om de finansielle aspekter ved deres indsats til imødegåelse af forureningshændelser, skal hver part bære omkostningerne ved de foranstaltninger, den har iværksat for at imødegå en forureningshændelse, i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2 nedenfor.

2. a) Hvis en part træffer foranstaltninger på en anden parts udtrykkelige anmodning, skal den anmodende part godtgøre den assisterende part de omkostninger, der er forbundet med disse foranstaltninger. Hvis anmodningen annulleres, skal den anmodende part overtage de af den assisterende part afholdte udgifter eller indgåede udgiftsforpligtelser;

   b) hvis en part træffer foranstaltninger på eget initiativ, bærer den de dermed forbundne omkostninger;

   c) de i litra a) og b) fastsatte principper gælder, medmindre de berørte parter træffer anden beslutning i hvert enkelt tilfælde.

3. Medmindre andet er aftalt, skal omkostningerne ved de foranstaltninger, som en part har truffet på anmodning af en anden part, beregnes på en rimelig måde i

overensstemmelse med den assisterende parts ret og praksis med hensyn til godtgørelse af sådanne udgifter.

4. Den anmodende part og den assisterende part samarbejder om nødvendigt om at fuldende en godtgørelsesprocedure. De tager i denne forbindelse behørigt hensyn til de gældende retlige ordninger. Åbner den således gennemførte procedure ikke mulighed for fuldstændig godtgørelse af udgifterne til assistancen, kan den part, som har anmodet om assistance, anmode den assisterende part om at give afkald på godtgørelsen af de udgifter, som overstiger de allerede godtgjorte beløb, eller at nedsætte det i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3 beregnede omkostningsbeløb. Den anmodende part kan ligeledes anmode om henstand med godtgørelsen af disse udgifter. Ved behandlingen af en sådan anmodning tager de assisterende parter behørigt hensyn til udviklingslandenes behov.

5. Bestemmelserne i denne artikel skal ikke fortolkes således, at de på nogen måde krænker parternes ret til i henhold til andre bestemmelser og regler i national og international ret, der gælder for den ene eller anden part, der deltager i assistancen, at gøre krav gældende over for tredjemand om godtgørelse af omkostningerne i forbindelse med foranstaltninger til imødegåelse af en forureningshændelse.

Artikel 14

MODTAGEFACILITETER I HAVNE

1. Parterne træffer, enten enkeltvis eller i bilateralt eller multilateralt samarbejde, alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres havne og terminaler er udstyret med modtagefaciliteter, som opfylder skibenes behov. De sørger for, at disse anlæg kan anvendes effektivt, uden at dette medfører urimelige forsinkelser for skibene.

Parterne opfordres til at finde frem til en måde, hvorpå de kan fastsætte rimelige priser for anvendelsen af disse anlæg.

2. Parterne drager endvidere omsorg for, at der er passende modtagefaciliteter til lystfartøjer.

3. Parterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anlæggene fungerer tilfredsstillende, og dermed begrænse virkningerne for havmiljøet af udtømninger fra disse anlæg.

4. Parterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at give de skibe, der anløber deres havne, ajourførte oplysninger om de forpligtelser, der følger af MARPOL-konventionen 73/78, samt om deres gældende lovgivning på dette område.

Artikel 15

MILJØFARER I FORBINDELSE MED SØFART

Parterne træffer i overensstemmelse med de alment accepterede internationale regler og standarder og med Den Internationale Søfartsorganisations globale mandat foranstaltninger for enten hver for sig eller på bilateralt eller multilateralt plan at vurdere miljøfarerne ved de af søfarten anvendte ruter og tager passende initiativer til at mindske risikoen for ulykker eller begrænse deres virkninger på miljøet.

Artikel 16

MODTAGELSE AF NØDSTEDTE SKIBE I HAVNE OG I NØDHAVNE

Parterne fastsætter nationale, subregionale eller regionale strategier for modtagelse i deres nødhavne, herunder havne, af nødstedte skibe, som udgør en trussel mod havmiljøet. Parterne samarbejder herom og underretter Regionalcentret om de foranstaltninger, de har vedtaget.

Artikel 17

SUBREGIONALE AFTALER

Parterne kan indgå, udvikle og opretholde passende subregionale bilaterale eller multilaterale aftaler, som kan lette gennemførelsen af denne protokol eller dele heraf. På anmodning af de berørte parter kan Regionalcentret inden for rammerne af sine beføjelser bistå dem med udarbejdelsen og gennemførelsen af de nævnte subregionale aftaler.

Artikel 18

MØDER

1. Parterne i denne protokol afholder ordinære møder i forbindelse med de ordinære møder for de kontraherende parter i konventionen, som afholdes i henhold til artikel 18 i konventionen. Parterne i denne protokol kan også afholde ekstraordinære møder i overensstemmelse med artikel 18 i konventionen.

2. Møderne mellem parterne i denne protokol har bl.a. til formål at:

a) undersøge og drøfte Regionalcentrets rapporter om gennemførelsen af denne protokol, særlig artikel 4, 7 og 16;

b) udarbejde og vedtage strategier, handlingsplaner og programmer, som tager sigte på at gennemføre denne protokol;

c) overvåge gennemførelsen af disse strategier, handlingsplaner og programmer, vurdere deres effektivitet, undersøge, om det er nødvendigt at vedtage nye strategier, handlingsplaner eller programmer, og iværksætte foranstaltninger med henblik herpå;

d) udføre enhver anden opgave i henhold til denne protokol, som måtte vise sig nødvendig.

Artikel 19

FORHOLDET MELLEM PROTOKOLLEN OG KONVENTIONEN

1. Konventionens bestemmelser om protokoller finder anvendelse på denne protokol.

2. Den forretningsorden og det finansregulativ, der vedtages i henhold til artikel 24 i konventionen, finder anvendelse på denne protokol, medmindre parterne i protokollen træffer anden beslutning.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

PROTOKOLLENS INDVIRKNING PÅ NATIONAL RET

Anvendelse af bestemmelserne i denne protokol påvirker ikke parternes ret til på de områder, som protokollen dækker, at vedtage strengere nationale bestemmelser eller andre foranstaltninger, der er i overensstemmelse med international ret.

Artikel 21

FORHOLDET TIL TREDJEMAND

Parterne opfordrer om fornødent de stater, som ikke er parter, og internationale organisationer til at samarbejde om gennemførelsen af denne protokol.

Artikel 22

UNDERTEGNELSE

Denne protokol er åben for undertegnelse i La Valette, Malta, den 25. januar 2002 og i Madrid fra den 26. januar 2002 til den 25. januar 2003 for de kontraherende parter i konventionen.

Artikel 23

RATIFIKATION, ACCEPT ELLER GODKENDELSE

Denne protokol skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Spaniens regering, som varetager depositarfunktionerne.

Artikel 24

TILTRÆDELSE

Fra den 26. januar 2003 vil denne protokol være åben for tiltrædelse for alle parter i konventionen.

Artikel 25

IKRAFTTRÆDEN

1. Denne protokol træder i kraft på tredivtedagen efter datoen for deponeringen af det sjette ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. Fra datoen for sin ikrafttræden erstatter denne protokol protokollen om samarbejde om bekæmpelse af forurening af Middelhavet med olie og andre skadelige stoffer i tilfælde af kritiske situationer, i forholdet mellem parterne i de to instrumenter.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

UDFÆRDIGET i La Valette den 25. januar 2002 i ét enkelt eksemplar på arabisk, engelsk, fransk og spansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.